

VI.

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 47. Papeška pisma o imenovanju novega Lavantinskega nadpastirja. — 48. Pozdravni pastirski list. — 49. Osebna naznanila.

47.

Papeška pisma o imenovanja novega Lavantinskega nadpastirja.

I.

Pius Episcopus, Servus Servorum Dei,
 venerabili Fratri JOANNI JOSEPH TOMAŽIČ, hactenus Episcopo Titulari Bargalensi, in Episcopum Lavantinum electo, salutem et apostolicam benedictionem. Commissum humilitati Nostrae ab aeterno Pastorum Principe supremi apostolatus officium, quo universo christiano orbi praesidemus, onus Nobis imponit diligentissime curandi ut Ecclesiis omnibus tales constituentur Praesules, qui sibi creditum dominicum gregem salubriter pascere, regere et gubernare sciant ac valeant. Cum itaque Cathedralis Ecclesia Lavantina, Nobis et Sedi Apostolicae immediate subiecta, per b. m. ANDREAE KARLIN Episcopi obitum suo sit in praesens pastore destituta, Nos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, et de apostolicae potestatis plenitudine, Te a vinculo episcopalis Ecclesiae Bargalensis, cuius titulum hucusque gessisti, absolvimus et ad praefatam Ecclesiam Lavantinam transferimus, eique in Episcopum praeficimus et Pastorem, nec non eiusdem Ecclesiae curam, regimen et administrationem Tibi in spiritualibus ac temporalibus plenarie committimus cum omnibus iuribus et privilegiis, oneribus et obligationibus pastorali huic officio inhaerentibus. Volumus autem et mandamus ut, ceteris impletis de iure servandis, antequam Ecclesiae Tibi modo creditae canonicam possessionem capias, in manibus cuiuslibet catholici Antistitis, gratiam et communionem cum Apostolica Sede habentis, fidei catholicae professionem emittere ac suetum fidelitatis iuramentum praestare, iuxta statutas formulas, harumque exemplaria Tui dictique Antistitis subscriptione ac sigillo munita, ad Cancellariam Apostolicam quantocius transmittere omnino tenearis. Ad hoc Antistiti a Te electo professionem ac iuramentum illud Nostro et Romanae Ecclesiae nomine recipiendi munus ac mandatum per praesentes committimus. Firmam autem spem fiduciamque concipimus fore ut, dextera Domini Tibi assistente propitia, Ecclesia Lavantina per Tuam pastorem industriam et studium fructuosum regatur utiliter ac maiora in dies tum in spiritualibus tum in temporalibus suscipiat incrementa. Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo tertio, die vigesima septima mensis Junii, Pontificatus Nostrī anno duodecimo.

Fr. Thomas Pius O. P. Card. Boggiani,
 Cancellarius S. R. E.

Can. Alfridus Liberati,
 Canc. Apost. Adiutor a studiis.

Joseph Wilpert dec. prot. ap.
 Humbertus Benigni Prot. Ap.

»Expedita« die undecima mensis Julii Anno duodecimo.

Afridus Marini Plumbator.

Angelus Sericoli Script. Aplicus.

Reg. in Canc. Ap. — Vol. XLVIII, N° 33. — G. Stara Tedde.

II.

P i u s E p i s c o p u s, Servus Servorum Dei,
dilectis Filiis Capitulo Ecclesiae Cathedralis, Clero et Populo Dioecesis Lavantinae salutem et apostolicam benedictionem. Hodie Nos de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio ac de apostolicae potestatis plenitudine venerabilem Fratrem Joannem Joseph Tomazič, a vinculo episcopalis Ecclesiae Bargalensis, cuius titulum hucusque gessit, absolvimus et ad Cathedrali Ecclesiam Vestram Lavantinam, Nobis et Sedi Apostolicae immediate subiectam, suo in praesens Pastore destitutam, transtulimus ipsumque illi in Episcopum praefecimus et Pastorem. De quibus vos omnes per praesentes Litteras certiores facimus vobisque in Domino mandamus ut eundem Joannem Joseph, electum vestrum Episcopum, tamquam patrem et pastorem animarum vestrarum devote recipientes ac debito honore prosequentes, salubribus eius monitis et mandatis obedientiam praestetis eique reverentiam exhibeatis, ita ut ille in vobis devotionis filios et vos in eo patrem benevolum invenisse gaudeatis. Volumus autem et mandamus, ut, cura et officio Ordinarii, qui modo Dioecesim vestram regit, hae Litterae Nostrae publice perlegantur tum in capitulari conventu, qui primus post eas acceptas habebitur, tum in ipsa Ecclesia Cathedrali ab ambone, primo adveniente die festo a populo de praecepto recolendo. Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo tertio, die vigesima septima mensis Junii, Pontificatus Nostri anno doudecimo.

(Podpisi kakor pod I.)

III.

Nonciature Apostolique Belgrade
N. 14.872.

Beograd 17 Julii 1933.

EXCELLENTISSIME DOMINE

Mitto Tibi Bullas quibus Episcopus Lavantinus renuntiaris, quibusque debita forma praesentatis atque iuramento praestito, exercitium iurisdictionis plenum obtinebis. Ita completa sunt omnia; viduitas lavantinae dioeceseos cessat. Sit Tibi Christus supremus animarum Pastor lumen et robur; eo duce atque auxiliante, Sanctae Apostolicae Sedi unitus, totis animi et corporis viribus, tota tui pro Ecclesia et populo abnegatione valeas salutem et gratiam divinam ministrare cumulatissime. In spem erigamur, nihil enim sumus sed omnia possumus in Eo qui nos confortat.

Tibi gratulans tuasque exposcens pro me ad Deum preces, fraterno cum amore permaneo.

Tibi add. mus in X. to

Exc. mo D. D. Ioanni Tomazič
Epo. nom. Lavantino.

† Hermenegildus Pellegrinetti
Nuntius Apost.

IV.

Nonciature Apostolique Belgrade
N. 14.966.

Belgradi die 3. Augusti 1933

EXCELLENTISSIME DOMINE

Beatissimus Pater, pro bono animarum dignatus est Te nominare Administratorem Apostolicum, pro iis partibus Dioecesium extra fines huius Regni Sedem habentium, quae in territorio Regni Jugoslaviae inveniuntur, quae qua Administratori Apostolico concreditae iam fuerunt Exc. mo Andreae Karlin, sanc-

tae memoriae, praecessori Tuo, idque ad nutum Sanctae Sedis sub iisdem conditionibus, quibus praedictus praecessor tuus suo tempore Administrationem Apostolicam obtinuit.

Fraterne salutans permaneo
Exc. mo D. D. Ioanni Tomažič
Epo. Lavantino.

add. mus Tibi in X. to
† Hermenegildus Pellegrinetti
Nuntius Apost.

48.

Pozdravni pastirski list.

Ivan Jožef,

po božjem usmiljenju in po milosti svetega Očeta lavantinski škof in apostolski administrator, pošilja svojim dragim duhovnikom in ljubim vernikom pozdrav in blagoslov ter jim želi vse dobro od Boga Očeta in Sina in Svetega Duha.

Bratje in sestre v Gospodu!

Po božjem usmiljenju in po milosti svetega Očeta Vam morem pisati ta pozdravni pastirski list.

Bilo je koncem meseca maja 1927, ko me je v Bogu počivajoči nepozabni nadpastir Dr. Andrej Karlin vzel s seboj v Subotico k posvečenju tamkajšnjega škofa. Pri povratku me je med vožnjo po železnici nenadoma vprašal, ali bi mu hotel jaz na stara leta olajšati njegovo službo in delo. Odgovoril sem, da rad delam, in da bom z veseljem storil vse, kar mi bo naloženo. »To vem,« je dejal, »pa jaz potrebujem pomočnika pri svojih škofovskih opravilih, ker me že tlači teža let. Sklenil sem, prositi svetega Očeta, naj mi da Vas za pomožnega škofa.« Prvi hip sem se prestrašil te besede; po dobrem premisleku pa sem rekel, da bom Bogu hvaležen, ako bom dobil najvišjo stopnjo mašniškega posvečenja, da pa prosim, naj bom pomožni škof brez pravice nasledstva. — Ne dolgo potem je Prezvizišeni vložil svojo nameravano prošnjo. Dobil je odgovor, da bo prošnja uslišana, da pa so nekateri nasvetovali na merodajnih mestih ne mene, ampak druge odlične duhovnike za to službo. Preblagi gospod Karlin je zopet priporočil mene ter dejal: »Ali tega, ali nobenega.« Tako sem bil dne 6. junija 1928 imenovan, dober mesec pozneje, 1. avgusta, ko sem nastopil 53. leto življenja, pa v mariborski stolnici posvečen za naslovnega škofa Bargalskega ter prideljen v pomoč lavantinskemu nadpastirju. Skoraj celih pet let sem odtlej, kakor ste vsi videli in veste, po svojih najboljših močeh izpolnjeval voljo in naročila svojega prevzvišenega predstojnika.

Njega je Bog poklical letos, dne 5. aprila, na večno plačilo. Kmalu po Njegovi smrti so mi začela dohajati pisma, v katerih so mi prijatelji nasvetovali to in ono, kakšne korake naj napravim, da bom jaz imenovan za lavantinskega škofa. »Previdnost božja se v svojih sklepih nikdar ne zmoti,« s temi besedami me je sprejel pred

30 leti jezuit P. Mihael Hofmann, ravnatelj duhovniškega zavoda v Inomostu, kamor sem prišel, da izpopolnim svoje bogoslovno znanje. V spominu na te besede sem tista pisma globoko skrival v predal svoje pisalne mize ter pričel dne 29. aprila t. l. z birmovanjem, trdno uverjen, da se bo tudi tokrat zgodilo edino to, kar Bog hoče in kar je njegova sveta volja. Tri dni pozneje, dne 2. maja popoldne sem pri Sv. Marjeti niže Ptuja prejel na mene naslovljeno pismo prevzvišenega gospoda apostolskega nuncija v Beogradu, ki se je glasilo:

Apostolska nuncijatura v Beogradu.

Št. 14623.

Belgrad, dne 29. aprila 1933.

Prevzvišeni gospod,

Sveti Oče Te je milostno imenoval za Lavantinskega škofa; to imenovanje pa mora ostati tajno pod tajnostjo Svetega oficija, dokler ne bo objavljeno. Kakor dobro veš, Ti samo imenovanje ne prinaša nobenih novih pravic; mnogokrat se tudi zgodi, da zavoljo raznih ovir imenovanje nima učinka in da nikdar ne pride do veljave.

Sedaj Te pa, po naročilu svetega Očeta, vprašam, ali sprejmeš imenovanje, in si li pripravljen, po želji Svete Stolice prevzeti službo škofa-nadpastirja v Lavantinski cerkvi. Ko dobim Tvoj pristanek, ki mora tudi ostati tajen, se bo ukrenilo nadaljnje, kar je potrebno.

Medtem Ti čestitam in se Ti z željo, da bi bilo Tvoje škofovsko poslanstvo polno duhovnih sadov, priporočam v molitev ter ostajam

prevdani Ti v Kristusu

† **Hermenegild Pellegrinetti** m. p.,

nasl. nadškof Adanski, Apostolski nuncij.

Isti večer sem čital v župnijski kroniki, da se pri Sv. Marjeti niže Ptuja moli v ta namen, naj bi bil pomožni škof imenovan za pravega škofa Lavantinskega.

Črez tri dni sem iz Ptuja odposlal naslednji odgovor:

Ptuj, dne 5. maja 1933.

Prevzvišeni in Presvetli gospod apostolski nuncij!

Ko sem dne 2. t. m. ob priliki kanonične vizitacije vstopil v župnijsko cerkev Sv. Marjete niže Ptuja, in počastil Najsvetejše pri glavnem oltarju, sem dobil v roke milostno pismo Vaše Prevzvišenosti z dne 29. aprila 1933, št. 14.623. Po vpogledu v pismo sem se vrnil pred tabernakelj ter evharističnega Kralja prosil usmiljenja.

¹ Latinski tekst: Excellentissime Domine, Beatissimus Pater Te dignatus est nominare Episcopum Lavantinum; quae tamen nominatio secreta sub secreto S. Officii remanere debet usque ad publicationem. Ut probe scis sola nominatio nihil novi juris nominato affert; saepe etiam evenit ut, ob varia impedimenta, nominatio effectum non sortiatur nec unquam ad publicationem perveniatur. Nunc vero, de mandato Beatissimi Patris, Te interrogo utrum nominationem acceptes atque paratus sis iuxta desiderium Sanctae Sedis officium Episcopi Dioecesani in Lavantina Ecclesia suscipere. Tuo consensu accepto, qui etiam secretus manere debet, ad ulteriora procedetur. Interim tecum gratulor atque plenam spiritualium fructuum tuam exoptans episcopalem missionem, me tuis commendo orationibus atque permaneo add. mus Tibi in X. to † Hermenegildus Pellegrinetti, Archieppus t. Adanen, Nuntius Apost.

Danes, prvi petek v mesecu maju in trideseti dan po smrti prevzvišenega Nadpastirja Mons. Andreja Karlina, ko je odmor med birmovanjem, se drznem po mnogih molitvah, pred Bogom in svojo vestjo z največjo spoštljivostjo izjaviti naslednje.

Pred očmi imam, da prav sedaj Bogu in Cerkvi nasprotujejo od vseh strani ne- navadne, splošne in posebne težkoče; dalje da se nahaja Lavantinska škofija v raznih, tudi gospodarskih težavah; slednjič, da so na razpolago izvrstni možje, med njimi lavantinski duhovniki, ki se odlikujejo pred drugimi po učenosti in po- božnosti, jaz pa, da se ne morem hvaliti z drugim kakor s svojimi slabostmi, ne- dostatki in pomanjkljivostmi: zato se smatram za nesposobnega, gotovo pa za nevrednega, da bi bil jaz, ubog po rodu in po zmožnostih, pobran od tal ter po- stavljen med kneze, ki vladajo Cerkev božjo.

Ker pa govori Sveti Duh sam o izvolitvi tega, kar je pred svetom slabo in prezirano; ker dobro vem in od dneva do dneva bolj izkušam, da ne ja z kaj premorem, a m p a k B o g ; in ker je moj v Gospodu počivajoči Ordinarij v zad- njih mesecih svojega življenja v duhovnem in gmotnem oziru marsikatero tajnost zaupal meni kot svojemu — kakor je dejal — nasledniku: zato v zaupanju na pomoč božjega Pastirja in na varstvo preblažene Device Marije in svetnikov božjih, v vsej ponižnosti klonim glavo in rame, naj mi Bog, čigar Previdnost se nikdar ne moti v svojih sklepih, po svojem Namestniku na zemlji naloži, kakor- koli je Njegova volja.

Za Boga, Cerkev in svetega Očeta stojim in umrjem. V imenu Očeta in Si- na in Svetega Duha. Amen.

V ljubljeni osebi Vaše Prevzvišenosti se poklanjam svetemu Očetu in po- ljubljam posvečeno roko, ponižno proseč podporo pobožne molitve, Sveti Apo- stolski stolici, ki je zastopa Vaša Prevzvišenost, v odkritosrčni hvaležnosti naj- pokornejši

Ivan Tomažič,

naslovni škof Bargalski, kipateljski vikar.¹

¹ Latinsko besedilo:

Petovii, die 5. Maii 1933.

Excellme ac Illme Dne Nuncie Apostolice!

Ingresso die 2. h. m. in occasione Visitationis canonicae in ecclesiam parochialem S. Mar- garitae prope a Petovio post adorationem SSmi ante altare maius porrectae mihi sunt Excellen- tiae Vestrae Litterae gratiosissimae de die 29. Aprilis 1933 N. 14.623. Quibus postea inspectis, solus redii ad Tabernaculum atque a Rege Eucharistico petii misericordiam.

Hodie, prima in mense Mariano Feria VI., et die 30. ab obitu Clementissimi Dni Ordinarii Msgr. Andreae Karlin, pausantibus aliquantum negotiis visitatoriis, post multas preces fusas, coram Deo et conscientia maxima cum reverentia, quod sequitur enuntiare praesumo.

Prae oculis habeo, impraesentiarum inusitatas rei divinae et ecclesiasticae undequaque opponi difficultates, generales et speciales; porro Episcopatum Lavantinum versari in variis, etiam oeconomicis discriminibus; denique praesto esse egregios viros, Lavantinos quoque sacer- dotes, scientia et pietate inter alios eminentes, me autem non posse gloriari nisi in infirmi- tatibus, debilitatibus, insufficientiis: ideo me existimo imparem, certo indignum, qui pauper ori- gine et indole erigar de stercore et collocer cum principibus, Ecclesiam Dei regentibus.

Quum vero Spiritus Sanctus ipse loquatur de infirmorum mundi et contemptibilium electi- ne; quum probe sciam et in dies magis experiar quod non ego quid valeam, sed Deus; atque quum in Domino quiescens Ordinarius meus ultimis vitae suae mensibus perplura mihi ad personam, tamquam, uti aiebat, Successori suo secreta commiserit, spiritualia et materia- lia: confidens in Divini Pastoris adiutorio, et B. Virg. Mariae coelitumque protectione, hu- millime inclino caput et cervicem, ut Deus, cuius Providentia in sui dispositione non fallitur, per suum in terris Vicarium iis imponat, quidquid sibi placuerit.

Pro Deo, Ecclesia, Summo Pontifice sto et morior.

In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

In amata Excellentiae Vestrae persona Beatissimum Patrem veneror, atque sacratas manus deosculor, enixe petens piae precum orationis auxilium, Sedi Apostolicae per Excellentiam Vestram representatae in sincera cordis gratitudine obedientissimus

Ioannes Tomažič,

Episcopus tit. Bargalensis.

Naslednje tedne se je zopet mnogo govorilo in ugibalo, kdo da bo naslednik občje ljubljenege škofa Andreja Karlina. Jaz pa sem molil in maševal, naj se zgodi volja božja.

Med birmovanjem v Gornjegrajskem dekanatu sem dobil od prevzvišenege gospoda nuncija, ki se je takrat mudil v Rimu, naznaniło z dne 27. junija 1933, da bo moje imenovanje v glasilu svete Stolice »Osservatore Romano« dne 28. junija objavljeno. To se je res zgodilo, kakor je poročalo domače časopisje.

Tri tedne pozneje, v sredo dne 19. julija 1933, so došla papeška pisma, ki se glasijo:

Pij, škof, služabnik služabnikov božjih,
častitljivemu bratu Ivanu Jožefu Tomažiču, dosedanjemu naslovnemu škofu Bargalskemu, izvoljenemu za škofa Lavantinskega, pozdrav in apostolski blagoslov!

Od večnege Kneza Pastirjev Naši skromnosti izročena služba najvišjege apostolstva, po kateri načelujemo vsemu krščanskemu svetu, nam nalaga dolžnost, najvestneje skrbeti za to, da dobijo vse škofije takšne nadpastirje, ki znajo in morejo njim izročeno čredo Gospodovo zveličavno pasti, voditi in vladati. Ker je torej stolna Cerkev Lavantinska, Nam in Apostolski stolici neposredno podrejena, po smrti blaženega spomina škofa Andreja Karlina tačas brez Pastirja, Mi po nasvetu častitljivih Svojih bratov kardinalov svete Rimske Cerkve in v polnosti apostolske oblasti Tebe razrešimo vezi škofovske Cerkve Bargalske, katere naslovni škof si bil doslej, in Te premestimo k imenovani Cerkvi Lavantinski ter postavimo njej za škofa in nadpastirja. S tem popolnoma izročamo Tebi skrb, vlado in upravo iste Cerkve v duhovnem in časnem oziru z vsemi pravicami in prednostmi, bremenim in dolžnostmi, ki so združene s to nadpastirsko službo. Hočemo pa in naročamo, da po izpolnitvi drugih pravnih predpisov, preden prevzameš ravnokar Ti izročeno Cerkev v posest, vpričo kateregakoli katoliškege škofa, ki je v milosti in edinosti Apostolskege Sedeža, podaš izpoved katoliške vere in položiš običajno prisego zvestobe po določenih obrazcih, in da to besedilo s svojim ter dotičnega škofa podpisom in pečatom prekoslej vpošlješ papeški pisarni. Škofa, ki si ga boš v to izbral, s tem poverimo in pooblastimo, da v Našem in Rimske Cerkve imenu sprejme verizpoved in prisego. Navdaja nas pa trdno upanje in zaupanje, da boš, milostno podpiran po desnici Gospodovi, Lavantinsko Cerkev s svojo nadpastirsko marljivostjo in plodonosno vnemo koristno vladal tako, da bo od dneva do dneva vedno bolj napredovala v duhovnem in časnem oziru.

Dano v Rimu pri Sv. Petru, v letu Gospodovem 1933, dne 27. meseca junija, v dvanajstem letu Našega papeževanja.

Fr. Tomaž Pij kardinal Boggiani,
kancelar svete rimske Cerkve.
(Sledi še 7 drugih podpisov.)

Pij, škof, služabnik služabnikov božjih,
ljubljenim sinovom, kapitulju stolne cerkve, duhovščini in ljudstvu Lavantinske škofije pozdrav in apostolski blagoslov.

Danes smo Mi po nasvetu častitljivih Svojih bratov kardinalov svete Rimske Cerkve in v polnosti apostolske oblasti razrešili častitlivege brata Ivana Jožefa Tomažiča vezi škofovske cerkve Bargalske, katere naslovni škof je bil doslej, in ga premestili k Vaši, Nam in Apostolski Stolici neposredno podrejeni

stolni cerkvi Lavantinski, ki je tačas brez Pastirja, in smo ji njega postavili za škofa in nadpastirja. O tem Vas vse s tem pismom obveščamo in Vam v Gospodu naročamo, da imenovanega Ivana Jožefa, izvoljenega Vašega škofa, spoštljivo sprejmete kot očeta in pastirja svojih duš in mu izkazujete dolžno čast, da ste pokorni njegovim zveličavnim opominom in ukazom ter ga spoštujete, tako da se boste veselili, on, ker je našel v Vas poslušne otroke, Vi pa, ker ste našli v njem dobrotnega očeta. Hočemo pa in zapovemo, da naj se po skrbi in odredbi sedanjega voditelja Vaše škofije to Naše pismo očitno prebere, kakor v kapitelski seji, ki se bo vršila po prejemu te listine, tako v stolni cerkvi iz prižnice, ko se bo obhajal prvi zapovedani praznik.

Dano v Rimu pri Sv. Petru, v letu Gospodovem 1933, dne 27. meseca junija, v dvanajstem letu Našega papeževanja.

Fr. Tomaž Pij kardinal Boggiani,
kancelar svete rimske Cerkve.

(Sledi še 7 drugih podpisov.)

Zgornje dvoje papeških pisem mi je prevzvišeni gospod apostolski nuncij doposlal z naslednjim dopisom:

Apostolska nuncijatura v Belgradu, dne 17. julija 1933.
Štev. 14.872.

Prevzvišeni gospod!

Pošiljam Ti pisma, s katerimi si imenovan za Lavantinskega škofa. Ko boš jih pokazal (kapitlju), in položil zaprisego, kakor je predpisano, boš imel polno (škofovsko) oblast. Tako je vse izpolnjeno: osirotelost Lavantinske škofije preneha. Naj Ti bo Kristus, najvišji Pastir naših duš, luč in moč. On naj Te vodi, on naj Ti pomaga, da boš v edinosti s svetim Apostolskim sedežem, zastavil vse svoje duševne in telesne sile ter se popolnoma žrtvoval za Cerkev in za verno ljudstvo, pa boš tako mogel deliti zveličanje in milost v najobilnejši meri. Stojmo v trdnem zaupanju; nič namreč nismo, pa vse premoremo v Njem, ki nam daje moč.

Čestitam Ti in se Ti priporočam v pobožne molitve, ter Ti ostajem v sorbratski ljubezni prevdani v Kristusu

† **Hermenegild Pellegrinetti,**
apost. nuncij.

Dne 29. julija 1933 sem pred prevzvišenim ljubljanskim škofom Dr. Gregorijem Rožmanom podal veroizpoved in položil prisego zvestobe do svetega Očeta in svete katoliške Cerkve, dne 30. julija sem se udeležil jubilejnih slovesnosti v Ljubljani, dne 31. julija sem za sebe in za naše romarje in za Vas vse, dragi verniki, daroval sveto mašo pri milostnem altarju Marije Pomačaj na Brezju, dne 1. avgusta, na svoj 58. rojstni dan in na 5. obletnico svojega škofovskega posvečenja, pa sem v slovesni kapitelski seji prevzel posle Lavantinskega škofa.

Tri dni pozneje sem dobil še naslednje pismo:

Apostolska nuncijatura v Belgradu, dne 3. avgusta 1933.
Štev. 14.966.

Prevzvišeni gospod!

Sveti Oče Te je v skrbi za zveličanje duš milostno imenoval za Apostolskega administratorja v tistih delih drugozemskih škofij, nahajajočih se v Kraljevini Jugoslaviji, ki so bili kot apostolskemu administratorju poverjeni že prevzvi-

šenemu Andreju Karlinu blaženega spomina, Tvojemu predniku; to pa po volji svete Stolice, in pod istimi pogoji, pod katerimi je svojedobno imenovan Tvoj prednik dobil apostolsko administracijo.

S sobratskim pozdravom Ti ostajam prevdani v Kristusu

† **Hermenegild Pellegrinetti** l. r.,

apost. nuncij.

Dragi verniki!

Iz vsega tega sklepam jaz in uvidite Vi, da edino le po božjem usmiljenju in po milosti svetega Očeta morem danes, na praznik Marijinega Vnebovzvetja, zavzeti v marihorski stolni cerkvi sedež Lavantinskih škofov. Mislim, da velja v polni meri svetopisemska beseda: Nihče si ne more vzeti te časti, razen, kateri je poklican od Boga, kakor višji duhovnik Aron. (Hebr. 5, 4.)

Tako sem torej odslej Vaš, Vi pa ste moji. Odslej sem Vaš od Boga postavljeni učeni vsega, kar moramo verovati in kaj storiti, da se zveličamo. Večne resnice, božje besede, Vam bom označeval sam in po svojih duhovnikih. Kdor je iz Boga, božje besede **poslušaj**. (Jan. 8, 47.) Blagor tistim, ki božjo besedo poslušajo in ohranijo in izpolnjujejo (Luk. 11, 28; 8, 21) — pravi Gospod Jezus Kristus.

Odslej sem Vaš višji duhovnik: za Vas bom molil in daroval sveto mašo; blagoslavljal Vas bom, Vam delil svete zakramente, posredoval nebeške milosti in blagodare. Po moji nevredni roki bodo Vaši dušni pastirji prejemale od Boga oblast in pravico, da vršijo svojo duhovniško službo. — Poslužujte se pripomočkov zveličanja, ki Vam jih v tako obilni meri ponuja sveta mati katoliška Cerkev, to Vam bo v tolažbo ob smrtni uri, to Vam bo v rešitev v večnosti.

Odslej sem Vaš vodnik na strmi poti, ki drži v življenje (Mat. 7, 14). O, naj me Sveti Duh razsvetljuje, podpira in vodi, da bom sam hodil po poti zveličanja, tako da bom mogel vselej reči s sv. apostolom Pavlom: **Posnemovavci moji bodite, kakor sem jaz Kristusov.** (I. Kor. 4, 16.)

V Gospodu ljubljani škofljani!

Ko nastopam svojo vzvišeno, od Boga mi poverjeno službo, Vas pristrčno pozdravljam v Kristusu Jezusu (Filiplj. 4, 21) z Njegovimi besedami: **Mir vam bodi!**« (Jan. 20, 19).

Tako pozdravljam vse in vsakega posameznika, brez razlike starosti ali stanu ali narodnosti. Lavantinska škofija šteje nad 600.000 duš, je po obsegu in po številu prebivalcev na drugem mestu v Jugoslaviji. V njej se govori mno-

go jezikov, pa v svetem Pismu stoji: *Omnis lingua confitebitur Deo* — vsak jezik bo slavil Boga. (Rimlj. 14, 11.) Vsi smo pred Bogom enaki, vsi brez izjeme smo poklicani, da Boga spoznavamo, ga ljubimo in mu služimo ter se tako zveličamo. Postavljen torej v to, da vodim k zveličanju vse, ki so mi izročeni v duhovno skrb, bi rad vsem postal vse, da bi rešil vse. (I. Kor. 9, 22.) Vse bi rad nekoč predstavil Bogu z Jezusovimi besedami: Sveti Oče, katere si mi dal, sem jih obvaroval, in nobeden izmed njih se ni pogubil. (Jan. 17, 12.) O, da bi nekoč vsi tam pred Bogom govorili en jezik, jezik večne ljubezni!

V ljubezni božji pozdravljam Vas, prečastiti in dragi moji duhovni sobratje! Prosim Vas, bodimo si drug drugemu zvesti tovariši, odkritosrčni prijatelji, požrtvovalni sodelavci, da bomo kos velikemu delu, ki nam je naloženo: posvetiti in zveličati kakor sebe, tako neumrjoče, z dragoceno Krvjo Kristusovo odrešene duše. V dobi, ko se temne sile toliko trudijo, da bi človeški rod odvrnile od Boga, bomo to delo, to Katoliško akcijo zmogli le, če bomo edini med seboj: Kako dobro in kako prijetno je, ako bratje v edinosti prebivajo skupaj... ker tja Gospod pošilja svoj blagoslov. (Ps. 132, 1. 3.) — Ko pozdravljam svojo duhovščino, prosim obenem vse redovnike in redovnice, kakor tudi cerkvene bratovščine, družbe in organizacije, za spomin pri sveti daritvi in za pomoč molitve.

Z vsem spoštovanjem pozdravljam predstavnike zakonitih oblasti v. Vsem nam veljajo in naj veljajo apostolska naročila: Boga se bojte, kralja častite! (I. Petr. 2, 17). Vsak človek bodi višjim oblastem pokoren; ni je namreč oblasti razen od Boga, in te, ki so, so od Boga postavljene. Kdor se torej ustavlja oblasti, se upira božji naredbi... Zato dajte, kar ste dolžni: davek, komur davek; carino, komur carino; strah, komur strah; čast, komur čast. (Rimlj. 13, 1. 2. 7.) — Naj se torej opravljajo prošnje in molitve za kralje in vse oblastnike, da bomo živeli mirno in brezhrupno življenje v vsej pobožnosti in poštenosti. To je namreč dobro in Bogu všeč. (I. Tim. 2, 1—3.) S temi svojimi načeli je Cerkev državi tem močnejša opora, čim večjo svobodo uživa v izvrševanju svojega, od božjega ustanovitelja Jezusa Kristusa ji poverjenega poslanstva. Dober kristjan, zanesljiv državljan. — Boga prosim, naj vodi cerkvene in državne oblasti tako, da bodo, v medsebojnem spoštovanju obojestranskih pravic, složno delovale za pravi blagor prebivalstva.

V Gospodu posebej pozdravljam Vas, vrli krščanski očetje in gospodarji. Prosim Vas, bodite stebri vernosti, poštenosti, pravičnosti v svojih domovih in družinah! Z menoj vred boste enkrat odgovor dajali božjemu Sodniku za otroke in posle, ki Vam jih je dal Bog v skrb in vzgojo. O, da bi bil ta odgovor lahek! O, da bi nikogar ne zadela trda obsodba apostolova: Ako pa kdo za svoje, in zlasti za domače, nima skrbi, je verozatajil in je slabši od nevernika. (I. Tim. 5, 8.)

In ve, blage matere in gospodinje, pozdravljene! Bodite čuvarice pobožnosti, zvestobe in čiste ljubezni. Sam Bog pozna Vaše trpljenje, Vašo tiho vdanost, molitve, ki jih opravljate, žrtve, ki jih prinašate, da bi bil mož zadovoljen, da bi bili otroci srečni, da bi v hiši vladala mir in zastopnost. Naj Vam Bog izpolni Vaše želje na zemlji, Vaša dobra dela pa poplača pri materi Mariji v nebesih!

Iskren pozdrav Vam, dragi mladeniči, Vi cvet in up srečne bodočnosti. Bodite trdni v verskem prepričanju, značajni v krščanskem življenju, miroljubni v medsebojnem občevanju. Sami iztrebite iz svoje sredine razvade, ki Vam jemljejo dobro ime, ter rešite pred svetom čast slovenskega fanta!

Čistost duše, mir srca, srečo in blaženost neoskrunjene mladosti želim in prosim od Boğa Vam, dobra krščanska dekleta. Morebiti bolj kot kedaj Vas obdajejo od vseh strani mnogovrstne nevarnosti za dušo in telo. Z milostjo božjo, s pomočjo presvete Evharistije, pod varstvom Marijinim si čuvajte svoj dekliški ponos in varujte svojo dekliško čast. Z besedami Skrivnega razodetja Vam kličem: Držite, karimate, da Vam nihče ne vzame Vaših vencev. (Raz. 3, 12.)

In Vi, dragi otroci, ki mi sipljete cvetje na pot življenja, tako da med Vami ne čutim trnja, čez katero je treba stopati: Vi, ljubljenci Gospodovi, kako naj Vam razodenem svojo ljubezen, kako pokažem svojo skrb za Vašo pravo srečo? Jezusu in Mariji in angelom varihom Vas izročam in molim za Vas vsak dan, da bi ostali pobožni, pridni, nedolžni, ubogljivi, Boğu in ljudem prijetni. Naj se uresničuje nad Vam vse beseda Vašega božjega Prijatelja: Pustite otročiče in ne branite jim k meni priti, zakaj **takih** je nebeško kraljestvo. (Mat. 19, 14.)

Končno, pozdrav globokega sočutja vsem trpinom Lavantinske škofije: ubožcem, ki so brez strehe in hrane; brezposelnim, ki iščejo dela in zaslužka, pa ga ne najdejo; bolnikom, ki vzdihujejo v bolečinah; vsem, ki so žalostnega in potrtega srca. Bog sam ve, kako rad bi slehernemu odvezel, ali vsaj olajšal njegovo bedo in bol! K božjemu Zveličarju, ki ni imel, kamor bi glavo naslo-

ni I (Mat. 8, 20), ki je bil Mo ž b o l e č i n (Iz. 53, 3) v pravem pomenu besede, ki je izpil kelih trpljenja do zadnje kaplje: k Njemu molim, naj potegne vse, ki jih tlači ta ali ona težava, na Svoje božje Srce, da bodo tam iskali in našli pomoč in tolažbo.

Preljubi!

Tako so moje pozdravne besede obenem moje želje, prošnje in molitve, naj verniki Slomšekove škofije svoje mišljenje in življenje uravnajo tako, da bo jim veljal pozdrav Gospodov: M i r v a m b o d i — da bodo vsi v obilni meri uživali tisti mir, o katerem je dejal božji Zveličar: M i r v a m z a p u s t i m , s v o j m i r v a m d a m ; n e k a k o r d a j e s v e t , g a v a m j a z d a m (Jan. 14, 27) — da bo med nami uresničeno geslo svetega Očeta Pija XI.: M i r K r i s t u s o v v K r a l j e s t v u K r i s t u s o v e m .

V ta namen bi rad v dnevih življenja, ki mi jih je Bog še odločil na zemlji, naj bodo kratki ali dolgi — po opominu prevzvišenega gospoda apostolskega nuncija, v edinosti s svetim Apostolskim sedežem, zastavil vse svoje duševne in telesne sile ter se popolnoma žrtvoval za Cerkev in za verno ljudstvo, da bi tako mogel deliti zveličanje in milost v najobilnejši meri. T o d o b r o v o l j o i m a m . Pa že sveti Pavel je pisal Rimljanom (7, 18): **Hoteti** je v moji moči, ni pa, da bi dobro tudi **izvrševal**; in vsi vemo, kako resnične so besede Gospodove: **Brez mene ne morete nič storiti.** (Jan. 15, 5.) Vendar pa »vse premoremo v njem, ki nam daje moč« (Filiplj. 4, 13). Zato Vas, dragi verniki, lepo prosim, molite, molite mnogo in pobožno za svojega škofa, da mu bo Kristus, najvišji Pastir naših duš, luč in moč, da ga bo On vodil in mu pomagal, prav izpolnjevati vse dolžnosti, ki mu jih nalaga nadpastirska služba. Jaz pa bom mnogo molil za Vas, da se bomo naposled vsi skupaj sešli pred Bogom, za katerega smo ustvarjeni in po katerem hrepeni naše nemirno srce, dokler v njem ne počiva. (Sv. Avguštin.)

Od svoje strani Vam pred Bogom in svojo vestjo, pred nebeško materjo Marijo, pred angeli in svetniki božjimi, pred vernimi dušami in pred Vami vsemi sveto obljubim, da se bom dal v vseh svojih sklepih in ukrepih voditi edino le po živi **veri** v Boga in iz nje sledečem trdnem z a u p a n j u v božjo Previdnost; po vsestranski **pravičnosti** na desno in levo, navzgor in navzdol; po nesebični **božji ljubezni**, ki o njej piše apostol: **Ljubezen je potrpljiva, jedobrotljiva; ljubezen ni nevoščljiva, se ne ponaša, se ne napihuje; ni prešerna, ne išče svojega, se ne da razdražiti, ne misli hudega; se ne veseli krivice, veseli se pa resnice, vse opraviči, vse veru-**

je, vse upa, vse prenaša; ljubezen nikoli ne mine... (I. Kor. 13, 4—8.)

To je moj življenski načrt: **Ne jaz, ampak Bog** ga naj milostno potrdi, blagoslovi, izvrši!

Naj bo Ime Gospodovo slavljeno — zdaj in vekomaj!

Naša pomoč je v Imenu Gospodovem — ki je ustvaril nebo in zemljo.

Naj Vas blagoslovi vsemogočni Bog † Oče in † Sin in † Sveti Duh. Amen.

V Mariboru, na visoki praznik Marijinega Vnebovzvetja, dne 15. avgusta 1933.

† **Ivan Jožef,**

škof in apostolski administrator.

O p o m b a. Zgornji pastirski list naj čč. gg. dušni pastirji preberejo vernikom čimprej, ko ga dobijo v roke. — Za vernike drugih narodnosti naj si blagovolijo čč. g. dušni pastirji, kjer treba, sami prirediti prevod pastirskega lista v dotičnem jeziku. Za besedilo papeških pisem bo jim pri tem mogel služiti Oglasnik Lavantinske škofije 1923, št. IX., odst. 33., str. 46.

49.

Osebna naznanila.

Imenovanja: Za ravnatelja kn.-šk. ordinariatske pisarne je imenovan preč. g. dr. Maks Vraber stolni dekan v Mariboru (1. avg. 1933); za upravitelja dekanije Stari trg je imenovan mgč. g. Franc Ks. Meško, kn.-šk. duh. svetovalec in župnik v Selah (17. avg. 1933).

Umeščeni so bili čč. gg.: Ciril Podržaj, provizor v Kapelah, kot župnik istotam (1. julija 1933); Jožef Zolnir, kaplan v Žetalah, kot župnik v Stranica (2. jul. 1933) in Janez Cilenšek, provizor v Apačah, kot župnik istotam (1. avg. 1933).

Postavljeni so bili čč. gg.: Leopold Arko, kaplan v Solčavi, za provizorja istotam (10. jun. 1933); Franc Korošec, konzist. svetovalec, dekan in nadžupnik pri Sv. Križu na Slatini, za soprovizorja pri Sv. Emi (10. jul. 1933); Franc Strmšek, kaplan v Dobovi, za provizorja istotam (2. avg. 1933); Ignacij Malej, kaplan v Jarenini, za provizorja v Trbnjah (10. avg. 1933) in Marko Škofič, kaplan v Kapeli pri Radencih, za provizorja istotam (11. avg. 1933).

Umrli so p. n. gg.: Miloš Šmid, zlatomašnik, kn.-šk. duhovni svetovalec in župnik v Solčavi, dne 8. jun. 1933. v 84. letu starosti; Jožef Plepelec, župnik pri Sv. Emi, dne 8. julija 1933 v 70. letu starosti; Anton Pernač, zlatomašnik, kn.-šk. duh. svetovalec in župnik v Dobovi, dne 31. jul. 1933 v 81. letu starosti; Albert Pravst, provizor v Trbnjah, dne 2. avgusta 1933 pri Sv. Križu nad Dravogradom v 50. letu starosti in Martin Meško, častni kanonik, biseromašnik, kn.-šk. duhovni svetovalec in župnik v Kapeli pri Radencih, dne 10. avgusta 1933 v 88. letu starosti. R. I. P.!

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 16. avgusta 1933.